

kan som hidtil aftale, hvilke egenskaber salgsgenstanden skal opfylde.

3) Hvis salgsgenstanden er mangelfuld, har forbrugeren efter forslaget som udgangspunkt ret til at vælge mellem at få leveret en ny vare (omlevering) eller at få varen repareret (afhjælpning). Denne valgmulighed har forbrugeren ikke i dag, hvis sælgeren tilbyder afhjælpning. Sælgeren er dog efter forslaget ikke forpligtet til at følge forbrugeren valg, hvis dette er umuligt, eller hvis det vil påføre sælgeren uforholdsmæssige omkostninger.

Hvis forbrugeren ikke gør gældende, at der skal ske afhjælpning eller omlevering, men i stedet ønsker et prisafslag eller at ophæve aftalen, følger det af lovforslaget, at sælgeren – ligesom efter den gældende retstilstand – kan afværge forbrugeren krav ved at tilbyde afhjælpning eller omlevering.

4) Mangelsbegrebet i forbruger køb foreslås suppleret af en ny bestemmelse, der angiver visse positivt formulerede kriterier om salgsgenstandens egenskaber, som skal være opfyldt, medmindre andet følger af parternes aftale. Med den foreslåede bestemmelse vil der alene ske en præcisering af de elementer, der efter gældende ret indgår i det generelle mangelsbegreb. Forslaget tilsigter således at øge informationsværdien af købelovens bestemmelser, og det indebærer endvidere en hensigtsmæssig tilpasning af den danske lovgivning til terminologien i forbruger købsdirektivet, FN-konventionen om internationale handelskøb mv. (CISG) og lovgivningen i de øvrige nordiske lande.

5) Der foreslås en ny bestemmelse om køberens undersøgelsespligt i forbruger køb. Efter denne bestemmelse afskæres forbrugeren alene fra at påberåbe sig mangler mv., som forbrugeren kendte eller måtte kende til, mens der ikke som i dag vil kunne lægges vægt på, om forbrugeren burde have været bekendt med det pågældende forhold.

6) En mangel, som viser sig inden for de første 6 måneder, skal efter lovforslaget formodes at have været til stede allerede på leveringstidspunktet. Efter den gældende købelov er det som udgangspunkt køberens, der har bevisbyrden for, at de forhold, som udgør manglen, forelå på det relevante tidspunkt. I praksis er der dog ikke stillet store beviskrav, hvis en fejl ved en vare er opstået inden for en vis kortere periode efter leveringen. For så vidt angår mangler, som viser sig

efter 6-måneders fristens udløb, er det efter forslaget fortsat forbrugeren, der efter almindelige bevisregler har bevisbyrden for, at den påberåbte mangel forelå på leveringstidspunktet.

Det er også – ligesom i dag – forbrugeren, som har bevisbyrden for, at der foreligger forhold, som udgør en mangel ved salgsgenstanden.

7) Købelovens anvendelsesområde udvides ved bestillingskøb. Efter forslaget vil der i forbruger køb fremover foreligge et bestillingskøb omfattet af købelovens regler, uanset om det er forbrugeren eller sælgeren, som leverer det materiale, der er nødvendigt for at fremstille genstanden. Uden for forbruger køb er et bestillingskøb som hidtil kun omfattet af købeloven, såfremt den overvejende del af de for fremstillingen nødvendige materialer ydes af den, der har påtaget sig fremstillingen.

8) Med lovforslaget foreslås der indsat en bestemmelse om visse lovvalgsaftaler i købeloven. Det foreslås, at en forbruger uanset en aftale om, at lovgivningen i et land uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde skal finde anvendelse på aftalen, altid kan påberåbe sig ufravigelige bestemmelser i lovgivningen om mangler i et land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, hvis det uden lovvalgsaftalen ville være dette lands lovgivning, der gjaldt for aftalen.

9) Uden for forbrugerforhold – og dermed uafhængigt af forbruger købsdirektivet – foreslås det at udvide den absolutte reklamationsfrist fra 1 år til 2 år. Forslaget herom skal ses på baggrund af den ændring, der som følge af direktivet skal foretages i reklamationsfristen inden for forbruger køb, jf. ovenfor under pkt. 1.

Hvis ikke reklamationsfristen forlænges uden for forbruger køb, vil der kunne opstå en "reklamationsklemme" for detailhandlerne mv. De vil således kunne mødes med mangelsindsigelser fra forbrugerne indtil 2 år efter salget, mens de (medmindre andet har kunnet aftales) er afskåret fra selv at gå videre med mangelskrav mod producenter mv., hvis der er gået mere end 1 år. Den ændrede reklamationsfrist i civilkøb og handelskøb er gjort fravigelig, dvs. de erhvervsdrivende kan indbyrdes aftale en anden reklamationsfrist.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.